

שאלה 5

אינטימיות היא קרבה רגשית עמוקה בין בני האדם אשר יכולה להיווצר על ידי מגע פיזי או מילולי והוא קשורה לנכונות להביע אמון באדם אחר. האינטימיות יכולה להיות מוגדרת באיכות הקרבה ביחסים בין אישיים. ספרות המחקר מראה כי קרבה יכולה להיות רגשית, קוגניטיבית או פיזית ומינית. אין הדבר אומר כל בכל מקרה שבו יש אינטימיות היא קיימת בעבור אותם היבטים, וכי כל אחד מן ההיבטים הללו של האינטימיות יכולה להתקיים בנפרד ללא קשר להיבטים אחרים. כמובן שהיא יכולה להכיל כמה סוגים שונים של דרכי הביטוי של האינטימיות אולם אין הדבר מחייב שכל ההיבטים הללו ידורו בכפיפה אחת בכל המקרים (Jamieson, 2011).

הקרבה יכולה להיות קשורה גם להרגשה סובייקטיבית של קרבה רוחנית, אהבה או רצון לשתף את האחר בחיים של האדם. החוקר דיוויד מורגן עסק בנושא של "פרטיקות משפחתיות". הוא מסביר כי יש להתרחק מתבניות נורמטיביות ומקובלות של התא המשפחתי ויש לבחון באופן אמפירי את הדרכים המגוונות שבני האדם יכולים ליצור משפחה. לדידו של מורגן הפרטיקה של האינטימיות היא אחת הדרכים שבהם ניתן ליצור, לשמר ולקיים תחושה סובייקטיבית של קרבה. הדבר מתרחש כאשר שני בני אדם קשובים האחד לשני ומרגישים שם מיוחדים האחד עבור השני (Morgan, 2011).

השיח המסורתי של נושא האנטישמיות היא כי האינטימיות היא איכות ידועה וחשובה של הקשר הזוגי. שיח זה זכה לביקורת מצידם של חוקרים שונים אשר מערערים על הדרך שבה ניתן להגדיר את האינטימיות. לכל תרבות אומנם יש את פרקטיקת האינטימיות שלה אולם בתרבויות שונות התפיסה של אינטימיות בתור הכרות מעמיקה של האחר לא מחייבת ולא מתקיימת עבור כל התקרבות. לעיתים קרובות להכרות המעמיקה נוספים היבטים נוספים אשר קובעים את מידת האינטימיות.

יתרה מכך החיבור בין אינטימיות ובין משיכה פיזית הוא לא חיבור אוטומטי אשר חייב להתקיים בכל המקרים של האינטימיות. לדידה של החוקרת ג'סיקה בנג'מין הקרבה יכולה דווקא להרחיק את האפשרות של ראיית האחר, מתוך העיסוק של האדם בעצמו. לפי תפיסה זו דווקא התפיסה הרווחת והמסורתית של ראיית האינטימיות כביטוי של אהבה היררכית לא מאפשרת את היווצרות של בחירת בני זוג על בסיס שוויוני. אם מתרחקים מהדימוי של נשיות בתור גורם אשר זקוק לאינטימיות או לדימוי של הגברים בתור בעלי רגשות פגיעים, כמו תסכול כשלון בושע וזעם, אז ניתן להגדיר את האינטימיות באופן שונה.

אידיאל האינטימיות, לפי תפיסה מחודשת זו, יכולה להביא לחלוקה לא שיוניות של פרקטיקת המשפחה ושל עבודת הרגש. היא יכולה לייצר תסכול מתמיד אל מול הקושי לייצר תקשורת פתוחה וציפייה לאוטנטיות והתפתחות עצמית.

לפי החוקר ג'קסון (2013) אהבה היא למעשה העדפה של יחד, במובן של זוגיות, על פני פעילויות אחרות אינדיבידואליות. אהבה מספקת עבור האדם מקור משמעות זהותי אשר גורם לו להרגיש הוא חלק ממה גדול יותר כמו כן האהבה מעודדת מכוונות הדדית להתמסרות. ניתן לראות כי המשמעות של האהבה מקבלת הגדרה שונה לפי ג'קסון. מן התפיסה של האהבה בתור אמצעי להצרת צעדיהן של הנשים, כך שהן יהיו מושקעות בעיקר ב"אחד המיוחד" שלהם לתפיסה של אהבה בתור פרויקט עצמיות זהותי (Jackson, 2013).

במילים אחרות ג'קסון מתאר מעבר מאהבה בתור גורם אשר מקבע את הנשים במתכונת המסורתית שלהם, וכך הן נותרות מתוסכלות על מול העדר ההדדיות בחיים שלהן, לתפיסה של אהבה בתור מרחב שבו ניתן לבוא עם מכלול הזהויות הסותרות של האדם (Jackson, 2013). חוקרים אחרים (Beckv and Beck-Gernsheim, 2015) מראים כי האהבה הפכה להיות מעין דת. היא מתפקדת בתור מרחב יחיד של התמסרות, אמונה ונחמה. זאת בהקשר של תנאים חברתיים של אי וודאות בחברה המודרנית. באופן הזה הם מתארים מצב שבו האהבה הפכה להיות הגורם המאחד של בני הזוג. אם בעבר הדת היוותה את הגורם אשר גורם לבני הזוג להיות יחד, משום שהדבר הוא ציווי אלוהי וסדר אלוהי קיים ומסורתי, האהבה יכולה לשמש בתור מקור אחר לחיזוק הזוגיות במקום התפקיד המסורתי של הדת בהקשר זה.

ג'קסון מוסיף ומתאר את המצב של התא המשפחתי של היום שבו המונוגמיה נחלשת בצורה משמעותית. התא המשפחתי המסורתי שבו בני האדם היו נישאים ומבלים יחדיו את מרבית חייהם, כאשר עיקר הפעילות שלהם היא הקמת המשפחה ויצירת תא משפחתי אינטימי קלאסי, מאבד את היוקרה שלה בחברה. כיום מתקיימים סוגים אחרים של משפחה אשר לא תופסים את המונוגמיה בתור איכות אינטימית של הזוגיות (Jackson, 2013).

יתרה מכך, ג'קסון מתאר את ההחלטות של הבינאריות החד מינית. זוגות חד מיניים רבים היו משנים את הדרך שבה אנו תופסים את הקיום של הזוגיות את הקיום של האינטימיות בתוך הזוגיות. גורמים אלו מביאים לחוסר היציבות של מערכות היחסים הקלאסית אשר אפיינו את העולם במשך מאות שנים (Jackson, 2013).

ספרות המחקר גם הראתה כי גברים ונשים מעדיפים אוטונומיה אישית בתחומים השונים של החיים האינטימיים שלהם. זאת בעיקר ביחס שלהם להתנהלות כלכלית ולחופש מיני. כלומר התפיסות המסורתית אשר גורמות להם לשמור על מונוגמיה מינית ועל התנהלות כלכלית